

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **N. K.**, zast. Mgr. Janem Poláčkem, advokátem se sídlem náměstí Republiky 53, Pardubice, proti žalovanému: **Magistrát města Pardubic**, se sídlem Pernštýnské náměstí 1, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2024, č. j. MmP 49315/2024, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 30. 9. 2024, č. j. 52 A 24/2024-52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Úřad městského obvodu Pardubice V uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Žalobkyně se dopustila hrubého jednání vůči své sousedce paní H. tím, že úmyslně strkala do otevřeného křídla její brány, narušila její osobní zónu tím, že se k ní přiblížila na dotek a vytrhla jí z ruky mobilní telefon, se kterým se zavřela ve svém osobním vozidle a vrátila jej až po příjezdu policie. Správní orgán prvního stupně uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, který žalobu zamítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) v kasační stížnosti převážně zopakovala svá žalobní tvrzení, která se týkala především zjišťování skutkového stavu. O průběhu skutkového děje podle

ní vypovídají dvě protichůdná skutková tvrzení. Tvrzení paní H. však není podpořeno dalšími důkazy. Podle stěžovatelky nelze uzavřít, že by sousedce vzala mobilní telefon a narušila její osobní zónu. V takovém případě by přece sama nevolala Policii ČR. Vysvětlení, jak se ke stěžovateli dostal sousedčin mobilní telefon, není absurdní ani nelogické. Úřední záznam Policie ČR neuvádí nic z toho, co tvrdila paní H. Rozpory však neřešily správní orgány ani krajský soud. Z úředního záznamu byla vybrána selektivně jedna okolnost v neprospěch stěžovatelky. Krajský soud převzal argumentaci správních orgánů. Celé jednání kladené stěžovateli za vinu je navíc založeno jen na tvrzení poškozené.

[4] Podle stěžovatelky žalovaný také opomněl využít zásadu *in dubio pro reo*, ačkoli pochybností v řízení je celá řada. Stěžovatelka rovněž krajskému soudu vytkla, že se nevypořádal s její námitkou, podle níž některá nepřesná prohlášení mohla být důsledkem šoku z napadení a také hypoglykémie.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s krajským soudem. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a prokázaly stěžovatelčino přestupkové jednání.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[7] Kasační námitky jsou projednatelné, pokud kvalifikovaně zpochybňují rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu, a z kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Konkrétní kasační námitky proto nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v odvolání či v žalobě, neboť odvolací a žalobní námitky směřovaly proti jiným rozhodnutím než proti napadenému rozsudku (rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58).

[8] Námitka týkající se toho, že žalovaný opomněl využít zásadu *in dubio pro reo*, je doslovně převzatá z žaloby a vůbec nereaguje na to, jak ji vypořádal krajský soud (srov. bod 22 napadeného rozsudku). Tato námitka je tedy nepřipustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 téhož zákona.

[9] Pokud jde o kasační námitky týkající se vad skutkových zjištění (srov. výše v bodě [3]), stěžovatelka opakuje svou žalobní argumentaci, k ní však dodává, že nesprávné závěry žalovaného převzal krajský soud. Krajský soud podle stěžovatelky také pochybil, pokud nevysvětlil rozpory z úředního záznamu, které vyznívají v neprospěch tvrzení poškozené paní H. S ohledem na to, že stěžovatelka krajskému soudu vytýká, že se těmito okolnostmi dostatečně nezabýval, vyhodnotil kasační soud tuto námitku jako námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku.

pokračování

[10] Podle NSS krajský soud dostal požadavkům, které klade judikatura na přezkoumatelnost soudního rozhodnutí (rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). V bodech 19 až 26 napadeného rozsudku vyložil, z jakých důvodů považuje stěžovatelčinu argumentaci za nedůvodnou a procesní postup i právní závěry správních orgánů za správné. Soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, proto lze v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkázat na toto odůvodnění (rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, či ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).

[11] Pokud jde o námitku, podle níž se krajský soud opomněl zabývat tvrzením stěžovatelky o tom, že některá její nepřesná prohlášení mohla být důsledkem šoku z napadení a také hypoglykémie, ani zde NSS neshledal nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu. V bodě 19 napadeného rozsudku totiž krajský soud na toto žalobní tvrzení výslovně reaguje.

[12] Lze uzavřít, že se krajský soud nedopustil žádné vady spočívající v zásadním pochybení s možným dopadem do hmotněprávního postavení stěžovatelky či v nerespektování ustálené judikatury. Proto NSS kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu